

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 23 • Τεύχος 5

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ναι, όχι ... αργότερα

Η σοφία

Μια αναδρομή στο
παρελθόν

Πέφτω, σηκώνομαι και συνεχίζω

Το μονοπάτι ενός
επιτεύγματος

Όσο λιγότερα τόσο καλύτερα

Η πορεία της υγείας μου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΝΟΗΜΑ

Μία μέρα, κάποιος ζήτησε από τον Ιησού να διαμεσολαβήσει σε μια νομική αντιπαράθεση που είχε αυτός με τον αδελφό του. Ο Ιησούς όμως δεν έδειξε ενδιαφέρον να ανακατευτεί στον καυγά εκείνων των δύο αδελφών, όσον αφορούσε την αντιδικία που είχαν για την κληρονομιά τους, τους είπε όμως μια ιστορία για έναν γεωργό και την πλούσια σοδειά που είχαν τα χωράφια του.

Εκείνη τη χρονιά η σοδειά ήταν εξαιρετική και ο γαιοκτήμονας αυτός είχε περισσότερη συγκομιδή να αποθηκεύσει, απ' ό,τι χωρούσαν οι αποθήκες του. Χωρίς δισταγμό, αποφάσισε να γκρεμίσει τις υπάρχουσες αποθήκες και να οικοδομήσει στη θέση τους μεγαλύτερες και γεμάτος υπερηφάνεια είπε στον εαυτό του, «Ψυχή μου, έχεις πολλά αγαθά αποταμιευμένα για πολλά χρόνια· γι' αυτό αναπαύσου, φάε, πιες και απόλαυσε!»¹

Τότε όμως άκουσε μια απαλή φωνή να του λέει: «Ανόητε, αυτή τη νύχτα θα πεθάνεις. Ποιος θα είναι αυτός που θα κληρονομήσει αυτά για τα οποία κόπιασες εσύ;»²

Ο γαιοκτήμονας αυτός στην παραβολή, διαβιούσε μια ζωή η οποία στον καθένα φαινόταν επιτυχημένη και γεμάτη νόημα. Όμως ο Ιησούς επισήμανε πως οτιδήποτε κατείχε ο γαιοκτήμονας αυτός ήταν παροδικό και σύντομα θα ανακάλυπτε πως δεν κατείχε τίποτα.

Στον Μάκβεθ του Σαίξπηρ, ο ομώνυμος χαρακτήρας φθάνει σε μια παρόμοια θλιβερή κατάληξη. Στην Πράξη 5, Σκηνή 5, μαθαίνει ότι η βασίλισσα είναι νεκρή και γνωρίζει ότι επικείται και ο δικός του θάνατος. Τότε δίνει το φημισμένο του μονόλογο: «Σκιά πού διαβαίνει είν' η ζωή, άθλιος θεατρίνος που καρπώνεται χαραμίζοντας την ώρα του στη σκηνή και πια δεν ξανακούγεται. Μιά ιστορία ιστορημένη απ' έναν ανόητο, γεμάτη θόρυβο κι οργή, δίχως κανένα νόημα».

Όπως και με τον γαιοκτήμονα αυτόν στην παραβολή του Ιησού, όλες οι επιτυχίες του Μάκβεθ δεν έχουν αιώνια αξία και στο τέλος της πορείας του δεν μπορεί να ανακαλύψει διαρκές νόημα, σε καμία απ' τις πράξεις του.

Όλοι αναρωτιούνται αν η ζωή τους έχει νόημα και αν ναι, πώς να το ανακαλύψουν. Είναι ένα ερώτημα που μερικές φορές γίνεται μέσα στην απόγνωση, μερικές φορές κάπως κυνικά και συχνά με μια ειλικρινή περιέργεια και επιθυμία για στόχους και καθοδήγηση προς μια ζωή γεμάτη με νόημα.

Ο Ιησούς κατανοούσε αυτή τη θεμελιώδη ανάγκη της ανθρωπότητας για νόημα και σκοπό και φανέρωσε το μυστικό σε ένα σχόλιό Του φότου τελείωσε την παραβολή για τον γαιοκτήμονα εκείνο: «Έτσι θα είναι όποιος θησαυρίζει με επίτηχα πλούτη και δεν έχει μια πλούσια σχέση με τον Θεό».³

Αυτό το τεύχος του *Activated* έχει να κάνει με όλα εκείνα τα πράγματα που έχουν σημασία στη ζωή και ειδικότερα για το πώς δομείται μια δυνατή σχέση με τον Θεό. Ελπίζω να σας αρέσει.

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suçi

© 2022 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-256-X

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΘ ΦΙΛΛΙΠΣ

Οι καλές συνήθειες δεν δημιουργούνται στα γενέθλιά μας, ούτε ο Χριστιανικός χαρακτήρας δημιουργείται με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς. Ίσως το όραμα να αρχίζει να χαράζει, το όνειρο να ξυπνάει, και η καρδιά ίσως να σκιρτά με νέα έμπνευση πάνω σε κάποια βουνοκορφή, όμως η δοκιμασία και ο θρίλαμπος, βρίσκονται στους πρόποδες του βουνού, στο ξεκίνημά του. Το εργαστήριο του χαρακτήρα είναι η καθημερινότητα. Η μάχη κερδίζεται ή χάνεται σε εκείνη την αδιάφορη και κοινότοπη στιγμή. — Μάλτιμπι Ντέβενπορτ Μπάμπκοκ

ΜΙΑ ΑΝΕΞΙΤΗΛΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ, ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΜΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΕΡΠΑΤΟΥΣΕ ΜΕ ΔΕΚΑΝΙΚΙΑ. Κάθε φορά που έκανε ένα βήμα με το δεξί του πόδι, το αριστερό του πόδι αιωρούνταν μπρος-πίσω, λίγους πόντους πάνω απ' το έδαφος. Φορούσε δερμάτινα μποτάκια που δεν ταίριαζαν μεταξύ τους και το αριστερό μποτάκι ήταν ευδιάκριτα μικρότερο απ' το δεξί. Έχει «πολιομυελίτιδα» μου εξήγησε η μητέρα μου, όταν είμασταν κάπως μακριά του, ώστε να μην μας ακούσει. «Το κοντύτερο πόδι του, έχει πάψει να μεγαλώνει». «Θα μεγαλώσει κάποτε να γίνει το ίδιο με το άλλο;» την ρώτησα εγώ. «Όχι», μου είπε αυτή, «η ζημιά είναι μόνιμη». Δεν μπορώ να φανταστώ πώς θα ένοιωθε εκείνο το παιδί, γνωρίζοντας ότι ο σώμα του δεν

θα ήταν ποτέ φυσιολογικό.

Οι περισσότεροι από εμάς, μπορούμε να ευχαριστούμε τον Θεό που έχουμε δυο υγιή πόδια. Επίσης μας έχει εφοδιάσει με δύο θεμελιώδεις πυλώνες στη ζωή και αυτοί οι πυλώνες, είναι ακόμα πιο σημαντικοί για τη συνολική μας ψυχοσωματική υγεία. Ο ένας είναι το «ποιοι είμαστε», που είναι και η προσωπική μας ταυτότητα εν Χριστώ και ο άλλος πυλώνας είναι το «τι κάνουμε», που είναι ο χαρακτήρας μας και το κάλεσμά μας. Καθ' ον χρόνο οι δύο αυτοί πυλώνες είναι στεριωμένοι πάνω στο σωστό θεμέλιο και αναπτύσσονται συστηματικά, η ζωή μας έχει συμμετρία και ισορροπία. Αν όμως επικεντρωθούμε στο έναν περισσότερο απ' τον άλλο, τότε χάνουμε την ισορροπία που πρέπει να έχουμε. Και αν είναι το «ποιοι είμαστε» που παραμελούμε, κάτι που είναι συνήθως αυτό

που συμβαίνει, τότε παύουμε να ωριμάζουμε όσο θα έπρεπε, τόσο συναισθηματικά όσο και πνευματικά.

Ευτυχώς και σε αντίθεση με τις σωματικές αναπηρίες που προξενούνται απ' την πολιομυελίτιδα και άλλες ασθένειες που σε αφήνουν ανάπηρο, μπορούμε πάντα να επαναφέρουμε τη ζωή μας στη σωστή ισορροπία και ο Θεός χαίρεται να μας βοηθάει να επιτυγχάνουμε τον στόχο αυτό. Θέλει να μας βοηθάει ώστε να προσεγγίσουμε το πλήρες δυναμικό μας και να γίνουμε τα άτομα εκείνα που γνωρίζει ότι μπορούμε να γίνουμε.

Ο ΚΗΘ ΦΙΛΛΙΠΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΕΩΣ ΤΟ 2013. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΚΕΡΕΝ, ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

ΕΜΠΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΟΣΜΕΝΕΣ ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ και απαιτούν και κάποια δική μας συμμετοχή αρχικά. Μόλις αρχίσουμε να υπακούμε, ο Θεός αρχίζει και να μας ευλογεί. Σπουδαία πράγματα είχαν υποσχεθεί στον Αβραάμ, όμως κανένα τους δεν θα είχε επιτευχθεί, αν αυτός είχε παραμείνει στη γη των Χαλδαιών. Ο Αβραάμ έπρεπε να εγκαταλείψει τον τόπο του, τους φίλους του και τη χώρα του, να ταξιδέψει σε άγνωστες διαδρομές και να συνεχίζει να τραβά προς τα μπροστά γεμάτος υπακοή, ώστε να εκπληρωθούν οι υποσχέσεις που του είχαν δοθεί. Οι δέκα λεπροί που θεράπευσε ο Ιησούς, τους ειπώθηκε να πάνε να τους δει ο ιερέας και «καθώς αυτοί ξεκίνησαν να πάνε, θεραπεύτηκαν». Εάν περίμεναν να θεραπευτούν πριν αναχωρήσουν, δεν θα είχαν θεραπευτεί ποτέ. Ο Θεός περίμενε να τους θεραπεύσει και τη στιγμή που αυτοί υπάκουσαν και ξεκίνησαν με πίστη, έλαβαν και την ευλογία.

Όταν οι Ισραηλίτες παγιδεύτηκαν στην Ερυθρά Θάλασσα απ' τον στρατό

του Φαραώ που τους καταδίωκε, έλαβαν την εντολή να «προχωρήσουν μπροστά». Καθήκον τους δεν ήταν να περιμένουν άλλο, αλλά να σηκωθούν όρθιοι και να «προχωρήσουν μπροστά» γεμάτοι με ηρωική πίστη. Χρόνια αργότερα οι Ισραηλίτες έπρεπε να δείξουν την πίστη τους με το να αρχίσουν να προελαύνουν προς τον ποταμό Ιορδάνη, ενώ αυτός βρισκόταν στο υψηλότερο σημείο του. Το κλειδί για να ξεκλειδώσουν την πύλη προς τη Γη της Επαγγελίας βρισκόταν στα χέρια τους και η πύλη αυτή δεν θα άρχιζε να ανοίγει, μέχρι αυτοί να την προσεγγίσουν και να την ξεκλειδώσουν. Το κλειδί αυτό ήταν η πίστη.

Είμαστε προορισμένοι να δώσουμε ορισμένες μάχες και νομίζουμε πως ποτέ δεν πρόκειται να νικήσουμε και να κατατροπώσουμε τους εχθρούς μας. Όμως καθώς εμπλεκόμαστε στη μάχη, έρχεται Εκείνος που μάχεται στο πλευρό μας. Μαζί με Εκείνον, είμαστε «περισσότερο από νικητές». Αν περιμέναμε γεμάτοι φόβο και τρόμο, μέχρι να έλθει ο βοηθός μας πριν ριχτούμε στη μάχη, τότε μάταια θα περιμέναμε. Ο Θεός προσμένει να σας ευλογήσει πλουσιοπάροχα.

«Τραβήξτε προς τα μπροστά» γεμάτοι εμπιστοσύνη και κατακτήστε αυτό που σας ανήκει. «Έχω αρχίσει να σας απελευθερώνω ... Τώρα αρχίστε κι εσείς να κατακτάτε και να κυριαρχείτε».

— *T. P. Millar (1840–1912)* ■

Όταν αναλογίζομαι το παρελθόν και τον κάθε αγώνα, πόνο, απογοήτευση, αποτυχία και στιγμές φόβου, αναγνωρίζω ότι ο Θεός ήταν μαζί μου μέσα απ' το καθετί. Και γνωρίζω πως θα συνεχίσει να είναι μαζί μου. Δεν υπάρχει καμία υπόσχεση μέσα στη Γραφή ότι η ζωή μας θα είναι χωρίς πόνο ή ότι όλα θα πηγαίνουν πάντα ομαλά. Όμως υπάρχει η υπόσχεση ότι Αυτός θα είναι πάντα μαζί μας, ακόμα και όταν τα πράγματα χειροτερεύουν πάρα πολύ. Μπορούμε να έχουμε κάποια ειρήνη ακόμα και όταν βιώνουμε τις πιο δύσκολες εμπειρίες, επειδή Αυτός βρίσκεται πάντα μαζί μας, μέσα στην κάθε θύελλα. Δεν μπορώ να φανταστώ να ζω τη ζωή μου, χωρίς την αλήθεια αυτής της υπόσχεσης. — *Ράϊαν Στήβενσον*

Όσο λιγότερα τόσο ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

Το σώμα σου είναι η αποσκευή που πρέπει να μεταφέρεις όλη σου τη ζωή. Όσο βαρύτερη η αποσκευή, τόσο πιο σύντομο το ταξίδι.

— Άρνολντ Χ. Γκλάσσοου
(1905–1998)

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΕΝΩ ΕΙΧΑ ΒΓΕΙ ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟ, ΕΙΔΑ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΖΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΟΤΑΝ ΖΥΓΙΖΕ ΚΑΠΟΙΟΝ, συσχετίζε το βάρος του με το ύψος του και δημιουργούσε ένα γράφημα που έδειχνε αν το άτομο εκείνο ήταν ελλιποβαρές ή είχε το σωστό βάρος ή επιπλέον βάρος ή ήταν παχύσαρκο.

Ο πωλητής της ζυγαριάς αυτής μου ζήτησε να δοκιμάσω τη ζυγαριά, και αυτό έκανα. Αυτό που με τρόμαξε ήταν όταν αυτό το άκαρδο μηχάνημα, με αποκάλεσε παχύσαρκο. ΠΑΧΥΣΑΡΚΟ! Ποιόν προσπαθούσε να κοροϊδέψει αυτός ο λεπτοκαμωμένος πωλητής; Είχα μια ξεκάθαρη διανοητική εικόνα με το τι έμοιαζε κάποιος που ήταν «παχύσαρκος» και σίγουρα εγώ δεν ταίριαζα σ' αυτή την εικόνα ή μήπως και ταίριαζα;

Όταν γύρισα σπίτι, προσπάθησα να αναθεωρήσω τα δεδομένα, επειδή όταν καθόμουν στην καρέκλα, ένιωθα το παντελόνι να με στενεύει γύρω στην μέση, με αποτέλεσμα να πρέπει να λύνω τη ζώνη. Βέβαια στην ηλικία που

ήμουν, σκεφτόμουν πως ήταν φυσιολογικό να έχεις λίγο βάρος γύρω από την κοιλιά. Όμως όταν πήγα να αγοράσω ένα μεγαλύτερο νούμερο παντελόνι και το πρώτο κατάστημα δεν είχε το νούμερο που φόραγα εγώ, αναγκάστηκα να δω τα πράγματα πιο ρεαλιστικά. Καθώς αναλογιζόμουν το όλο ζήτημα, ξαναθυμήθηκα αυτό που αναφέρει η Βίβλος, ότι τα σώματά μας είναι «ο ναός του Θεού». ¹ Έτσι λοιπόν, ήταν προφανές ότι ο ναός μου χρειαζόταν κάποια ανακαίνιση.

Διάβασα κάποια πράγματα πάνω στο θέμα αυτό και η λύση έδειχνε απλή και ξεκάθαρη. Αν ήθελα να χάσω βάρος, έπρεπε να αρχίσω να τρώω λιγότερο και να ασκούμαι περισσότερο.

Εύκολο ακούγεται αυτό, δύσκολα όμως μπορεί να γίνει πράξη. Μου αρέσει το φαγητό και όπως γνωρίζεις ο καθένας, είναι δύσκολο να απαρνηθείς κάτι που σου αρέσει. Αυτό που αντιλήφθηκα ήταν πως αν και τώρα ήμουν μεσήλικας, εντούτοις συνέχιζα να τρώω σαν έφηβος. Αν και δεν χρειαζόταν να πάψω να απολαμβάνω το φαγητό, όμως θα έπρεπε να τρώω λιγότερο.

Στόχος μου ήταν να χάσω 25 κιλά με σκοπό να επιστρέψω στο «κανονικό». Αγόρασα μια ζυγαριά και άρχισα να

ελέγχω τακτικά το βάρος μου, και καθώς άρχισα να χάνω βάρος, αυτό με ενθάρρυνε. Επίσης άρχισα να χρησιμοποιώ κάποια γνωμικά να με παροτρύνουν να παραμείνω στη σωστή πορεία: Το «Τρώγε για να ζεις, μη ζεις για να τρως» με βοήθησε να τρώω μικρότερες μερίδες. Το «Δεν πειράζει να πεινάς και λίγο» με βοήθησε να πάψω να τρώω κάτι αμέσως τη στιγμή που το στομάχι μου άρχισε να γρυλλίζει κάπως. Ενα άλλο, το «Μια μέρα χωρίς αγκομαχητό, είναι μια μέρα χωρίς πρόοδο» με βοήθησε να τα βάλω με τον άλλο γίγαντα – την άσκηση. Το να αρχίσω να ασκούμαι καθημερινά, μου ήταν δύσκολο στην αρχή, όμως με την πάροδο του χρόνου άρχισε να μου αρέσει. Το γνωμικό «Υγιεινή ζωή σημαίνει και υγιεινές επιλογές» μου υπενθύμιζε ότι το να χάνω βάρος και να μην το ξαναπαίρνω, απαιτούσε μακροχρόνια προσπάθεια στο να τρώω καλύτερα και να ασκούμαι περισσότερο.

Μετά από λίγους μήνες, συνεχίζω να κάνω πρόοδο (έχασα 15 κιλά – έχω ακόμη 10 να χάσω), όμως αισθάνομαι πολύ καλύτερα ήδη.

Ο ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ² ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

1. Κορινθίους Α' 3:16

2. <http://elixirmime.com>

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΥΓΙΛΙΑΜ ΜΑΚΓΡΑΘ

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΧΕΝΡΙ ΦΡΟΣΤ, που εργάστηκε με την Αποστολή στην Ενδοχώρα Κίνα, έγραψε ένα βιβλίο όσον αφορά τη θεραπεία, με τον τίτλο *Το Θαύμα της Θεραπείας*, που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1931. Αν και γράφτηκε πριν ένα αιώνα σχεδόν, το βιβλίο συνεχίζει να θεωρείται από πολλούς σαν ένα εξαιρετο βοήθημα, όσον αφορά *Το θαύμα της θεραπείας*. Το βιβλίο δεν περιέχει μόνο λεπτομερείς περιγραφές για τα άτομα εκείνα που θεραπεύτηκαν, αλλά περιλαμβάνει επίσης και περιγραφές άλλων που αν και είχαν κάμει τις ίδιες προετοιμασίες και έδειχναν το ίδιο άξιο, όμως δεν έλαβαν τη φυσική θεραπεία που αιτήθηκαν.

Αυτό που μου προξενεί μεγάλο ενδιαφέρον, είναι ότι πολλοί από εκείνους που δεν έλαβαν φυσική θεραπεία, αναφέρονται στο γεγονός ότι έλαβαν κάτι άλλο, με πολύ μεγαλύτερη αξία στην πνευματική τους ζωή. Μερικές φορές αυτό έγινε υπό τη μορφή μιας ξεχωριστής εμπειρίας όσον αφορά την αγάπη του Θεού ή με κάποια άλλη απάντηση-σταθμό στην επιθυμία τους για μια πιο στενή σχέση με Αυτόν. Ρίχνει άπλετο φως, στο ότι ο Θεός

πάντα απαντά με κάποιον τρόπο στην ψυχή εκείνη που ειλικρινά Τον αναζητά, όπως έχει υποσχεθεί μέσα στον Λόγο Του: «Πλησιάστε στον Θεό, και Αυτός θα πλησιάσει σε σας».¹

Για πολλά χρόνια ζητούσα απ' τον Θεό επανειλημμένα για κάτι. Και αυτό Του το είχα υπενθυμίσει αρκετές φορές ξανά και ξανά, καθώς παρουσιάζοταν επανειλημμένα στη ζωή μου. *Μα γιατί τόσοι πολλοί έχουν αυτό που λαχταρώ εγώ, όμως εγώ δεν το έχω; Αναρωτιόμουν. Επίσης Του είχα πει και το άλλο, το ότι νόμιζα ότι η ανάγκη μου δεν ήταν στην πραγματικότητα και τόσο εγωιστική. Δεν μπορείς τουλάχιστον να με βοηθήσεις με αυτή την απλή ανάγκη που έχω; Του έλεγα κάπως ευγενικά. Όμως η απάντησή Του φαινόταν να είναι μια διαρκής σιωπή.*

Καθώς ξανασκέφτομαι την όλη υπόθεση, φαίνεται πως μάλλον ο Θεός είχε πολλά που ήθελε να με διδάξει και ότι εγώ είχα πολλά που έπρεπε να

μάθω. Βλέπετε ο Θεός γνωρίζει και τίς πιο απόκρυφες σκέψεις μας και οτιδήποτε που έχει να κάνει με τον εσωτερικό μας κόσμο. Το ενδιαφέρον Του για εμάς ίσως να είναι και ένας λόγος που επιλέγει να μη μας δίνει ορισμένες απαντήσεις στις προσευχές μας. Έπρεπε να μάθω να Τον εμπιστευόμαι περισσότερο, να είμαι πιο ευγνώμων για όλα όσα είχα ήδη και να έχω περισσότερη υπομονή. Όπως αναφέρει και στον Ψαλμό 131, έπρεπε να μάθω να περιμένω ήρεμα και σιωπηλά, όπως ένα απογαλακτισμένο παιδί που αν και δεν θηλάζει πια, όμως χαίρεται να βρίσκεται μέσα στην αγκαλιά της μητέρας του.

Υπήρξαν και υπάρχουν πολλά άτομα, που στην πραγματικότητα είναι αληθινοί άγιοι, άτομα με κάποια παράλυση, σωματικές αναπηρίες,

1. Ιακώβου 4:8
2. Δείτε Ησαΐα 61:3.
3. Δείτε Ρωμαίους 11:33.

άτομα εσώκλειστα και άτομα που ποτέ τους δεν θα μπορούσαν να πάνε στο αποστολικό πεδίο, όμως το αποστολικό τους πεδίο είναι η προσευχή. Αυτά τα ίδια άτομα που αν και περνάνε απαρατήρητα, μπορούν και βιώνουν τη χάρη του Θεού με ένα εξαιρετικό τρόπο, που ξεπερνά κάποια τους προφανή ανικανότητα, ακόμα και όταν σε πολλούς φαίνεται ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να την αντέξουν.

Παρ' όλες τις περιστάσεις τους, η αγάπη του Θεού μπορεί και τους προσδίδει μια εσωτερική ομορφιά που ακτινοβολεί υπέρλαμπρα, ακόμα και μέσα απ' τις στάχτες των εκτροχιασμένων τους ελπίδων και προσδοκιών.²

Έτσι ακριβώς κινείται ο Θεός και εργάζεται ανάμεσά μας, με τρόπους που εμείς δεν μπορούμε να διανοηθούμε καν!³ Αν μπορούσαμε να εξιχνιάσουμε το καθετί, όπως παραδείγματος χάριν το γιατί Αυτός θεραπεύει μερικούς και όχι κάποιους άλλους, τότε θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε απλά αυτή τη σειρά από προϋποθέσεις, με αποτέλεσμα να αποκτήσουμε το αίτημα που επιθυμούμε, έχοντας έτσι στριμώξει και ωθήσει τον Θεό μέσα στο δικό μας σχέδιο. Όμως κάτι τέτοιο ποτέ δεν πρόκειται να συμβεί.

Ο ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΜΠ. ΜΑΚΓΡΑΘ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΜΕΞΙΚΟ. ■

Στον Ιησού, ανακαλύπτουμε τη γιατρεία για κάθε έγνοια, το βάλαμο για κάθε θρήνο, τη θεραπεία για κάθε μας τραύμα και την επάρκεια για κάθε μας ανεπάρκεια. Και η ζωή που θέλει από εμάς να ζούμε, είναι μια ζωή γεμάτη χαρά και εκπλήρωση. — Μπίλι Γκράχαμ (1918–2018)

Για πολλούς, ο Ιησούς Χριστός είναι απλά ένα πρόσωπο, ένα θέμα για έναν πίνακα ζωγραφικής, ένα έπος για συγγραφή, μια όμορφη μορφή για άγαλμα και μια σκέψη για ένα τραγούδι. Όμως για εκείνους που έχουν ακούσει τη φωνή Του, που έχουν νοιώσει τη συγχώρεσή Του, που έχουν αποδεχτεί την ευλογία Του, Αυτός είναι μουσική, ζεστασιά, φως, χαρά, ελπίδα και σωτηρία. Είναι ένας Φίλος που ποτέ δεν μας ξεχνά, που συνεχίζει να μας ενθαρρύνει όταν οι άλλοι προσπαθούν να μας απογοητέψουν. Ποτέ δεν τον κουράζουν τα αιτήματά μας, επειδή όσες λύπες και προβλήματα και αν Του φορτώσουμε εμείς, Αυτός μπορεί να τα πάρει όλα πάνω Του και είναι πάντα έτοιμος να μας βοηθήσει. Μας απευθύνεται με την ίδια αγάπη, μας χαμογελά με το ίδιο φωτεινό χαμόγελο και μας οικτρίζει με την ίδια συμπόνια.

Δεν υπάρχει άλλο όνομα σαν το δικό Του. Είναι πιο εμπνευστικό απ' του Καίσαρα, πιο μουσικό απ' του Μπετόβεν, πιο κατακτητικό απ' του Ναπολέοντα, πιο εύγλωττο απ' του Δημοσθένη, πιο υπομονετικό απ' του Λίνκολν. Το όνομα του Ιησού πάλλεται με την πληρότητα της ζωής, θρηνεί με την πληρότητα του πάθους, σκύβει με την πληρότητα της αγάπης. Η ανάσα του είναι φορτωμένη με άρωμα. Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να δείξει οίκτο σε ένα άστεγο ορφανό; Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να κάνει νηφάλιο έναν αλκοολικό; Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να δώσει ζωή σε ένα κοιμητήριο σπαρμένο με μνήματα; Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να μετατρέψει σε βασίλισσα του Θεού, μια γυναίκα του δρόμου; Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να συσσωρεύσει όλα τα δάκρυα μιας ανθρώπινης ύπαρξης μέσα στη χούφτα Του; Ποιος μπορεί σαν τον Ιησού να γλυκοφιλήσει και να αποδιώξει κάθε λύπηση;

— Άγνωστος Συγγραφέας

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ

Η ΠΡΑΞΗ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΠΟΥ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ, ΔΥΣΚΟΛΑ ΟΜΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ. Το να λες *λόγια* συχνά είναι πολύ πιο εύκολο απ' το να τα κάνεις *πράξεις*, επειδή αν τα λόγια δεν ακολουθούνται από πράξεις, τότε είναι άνευ αξίας και είναι άχρηστα.

Ο Ιησούς αναφέρθηκε αρκετά πάνω σε αυτό το θέμα: «Όποιος, λοιπόν, αθετήσει μία από τούτες τις ελάχιστες εντολές, και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, ελάχιστος θα ονομαστεί στη βασιλεία των ουρανών· όποιος, όμως, εκτελέσει και διδάξει, αυτός θα ονομαστεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών».¹

Όταν ήμουν μικρός, μου άρεσε να διορθώνω τους άλλους και να κηρύττω σε φίλους και άτομα της οικογένειάς μου. Όμως τον περισσότερο καιρό ήταν αυτοί που γέλαγαν τελευταίοι, μια κι εγώ έκανα ακριβώς το αντίθετο απ' αυτά που τους έλεγα. Πολλές

φορές μου είχαν πει, «Πρέπει να μάθεις να ακολουθείς τις συμβουλές που δίνεις».

Ήταν εποχή Χριστουγέννων, εγώ ήμουν εννέα χρονών και μαζί με τους συμμαθητές μου μαθαίναμε ένα τραγούδι για ένα Χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα. Μια και υποτίθετο το τραγούδι αυτό να είναι μια έκπληξη για όσους θα το άκουγαν, δεν έπρεπε να πούμε σε κανέναν τίποτα και αυτό το υπενθύμιζα συνέχεια στους συμμαθητές μου. Όμως μια μέρα και ενώ βρισκόμουν μπροστά στο μελλοντικό μας κοινό, άρχισα να λέω σε κάποιον για εκείνο το τραγούδι-έκπληξη. Ένα απ' τα παιδιά εκεί μου είπε, «Γιατί μας λες ξανά και ξανά να το κρατήσουμε μυστικό, όταν εσύ ο ίδιος δεν το κρατάς μυστικό;» Και όλα τα παιδιά ξεκαρδίστηκαν στα γέλια.

Όσο και να ντράπηκα απ' το γεγονός αυτό, με βοήθησε να μάθω ένα μεγάλο μάθημα για το τι σημαίνει το «κάνω πράξη τα λόγια μου».

Το να καυχέσαι για κάτι, είναι άλλο ένα πράγμα που προκαλεί απέχθεια στους άλλους, ειδικά αν δεν προσδίδετε κάποια αξιοπιστία σε αυτό το κάτι. Όταν πρωτάρχισα να συνθέτω τραγούδια, έφηβος ακόμα, συνέχεια καυχόμουν για το νέο μου «χάρισμα». Όμως όταν μου ζητούσαν να τους πω ένα τραγούδι, εγώ δειλίαζα και δεν το έκανα. Μια φορά θυμάμαι που η μητέρα μου, μου είπε το εξής: «Αν δεν είσαι πρόθυμος να παίξεις τα τραγούδια σου για τους άλλους, τότε σταμάτα να καυχέσαι γι' αυτά».

Ο Ιησούς απεικόνισε τη σπουδαιότητα του να εφαρμόζουμε αυτά που

1. Ματθαίου 5:19
2. Ματθαίου 21:28-30
3. Ιωάννη Α' 3:18
4. www.just1thing.com

λέμε με τις πράξεις μας, στην πολύ γνωστή Του παραβολή για τους δύο γιους.

«Ένας άνθρωπος είχε δύο γιους· και καθώς ήρθε στον πρώτο, είπε: Παιδί μου, πήγαινε σήμερα να δουλέψεις στον αμπελώνα μου. Και εκείνος απαντώντας, είπε: Δεν θέλω· ύστερα, όμως, μετανιώνοντας, πήγε. Και καθώς ήρθε στον δεύτερο, του μίλησε κατά παρόμοιο τρόπο. Και εκείνος απαντώντας, είπε: Εγώ, θα πάω, κύριε· και δεν πήγε».²

Αν και ο μεγαλύτερος γιος αρνήθηκε στην αρχή, στη συνέχεια άλλαξε γνώμη και έκανε αυτό που του ζήτησε ο πατέρας του. Η υπόσχεση του δεύτερου γιου να υπακούσει τον πατέρα του, αποδείχθηκε μάταιη, επειδή δεν την κράτησε.

Ο Ιωάννης μας λέει στην πρώτη του επιστολή, «Αγαπητά παιδιά, ας μην αγαπάμε με λόγια και υποσχέσεις, αλλά με έργα και αλήθεια».³

Όταν ήμουν 14 ετών, είχα γνωρίσει

μια Χριστιανή κυρία, που εκείνο τον καιρό είχε καρκίνο και δεν της είχε απομείνει πολύς καιρός για να ζήσει. Μαζί με τον πατέρα μου πήγαμε να τη δούμε στο νοσοκομείο. Μια και ήταν η πρώτη μου φορά που βρέθηκα κοντά σε κάποιον που ήταν τόσο άρρωστος, δεν ήξερα τι να πω ή τι να κάνω. Έτσι, αφού την χαιρέτησα, δεν έκανα τίποτα άλλο απ' το να κάθομαι δίπλα στο κρεβάτι της και να της κρατώ το χέρι. Αργότερα ένοιωσα άσχημα που δεν προσπάθησα να της πω κάτι.

Από θαύμα αυτή η γυναίκα τα κατάφερε και συνεχίζει να ζει. Όταν την ξανασυνάντησα, της ζήτησα συν γνώμη που ήμουν τόσο σιωπηλός όταν είχα πάει να την δω μαζί με τον πατέρα μου. Η απάντησή της ήταν, «Μην ανησυχείς. Έκανες το σωστό. Όλοι οι άλλοι που με επισκέπτονταν, συνέχεια μου έλεγαν τι έπρεπε να τρώω και τι δεν έπρεπε. Αν και γνώριζα ότι το έλεγαν με καλή πρόθεση,

εντούτοις με κούραζαν με τα λεγόμενά τους. Όταν εσύ ήλθες να με επισκεφτείς μαζί με τον πατέρα σου, η σιωπή σου ήταν για μένα μια ανακούφιση και παρηγοριά καθώς καθόσουν δίπλα μου και κρατούσες το χέρι μου».

Η συνταγή για να επιβεβαιώνονται τα λόγια σας απ' τις πράξεις σας, και να διαχέουν το φως του Θεού, σε όσους βρίσκονται γύρω σας, είναι απλή: Να ακολουθάτε τα λεγόμενά σας. Να είστε σίγουροι για τις πεποιθήσεις σας και τις αρχές σας – και καθημερινά να τις κάνετε πράξη.

Ο ΣΤΗΒ ΧΑΡΤΣ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ Διεθνούς Οικογενείας στη Βορεία Αμερική. Το παραπάνω άρθρο παρήκε από ένα Ποντκάστ στο JUST 1 THING,⁴ έναν Χριστιανικό ιστοτόπο για τη Δομηση του Χαρακτήρα των Νεών. ■

ΠΕΦΤΩ, ΣΗΚΩΝΟΜΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΩ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΕΝΙΣ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΥ ΚΙ ΕΓΩ, ΕΙΧΑΜΕ ΠΑΕΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ ΒΔΟΜΑΔΕΣ, ΓΙΑ ΑΝΑΠΑΥΣΗ, ξεκούραση και πνευματική επαναφόρτιση και συγχρόνως να επισκεφτούμε τους γονείς της, οι οποίοι κατοικούσαν στην ηλιόλουστη Τενερίφε. Μία μέρα και ενώ βρισκόμασταν στο βόρειο μέρος του νησιού, χαλαρώνοντας δίπλα σε μια φυσική λιμνούλα, είδαμε μια ομάδα από νεαρές κοπέλες μαζί με την εκπαιδευτριά τους που τις μάθαινε να κάνουν σερφινγκ. Τα κύματα ήταν κάπως μεγάλα και άγρια, όμως οι κοπέλες έμπαιναν άφοβα στη θάλασσα για να κάνουν σερφινγκ.

Η δασκάλα τους δεν είχε σανίδα, αλλά είχε δύο απλά σωσίβια που την κράταγαν στην επιφάνεια του νερού. Βρισκόταν στο νερό για να καθοδηγεί και να βοηθάει τις κοπέλες να πιάσουν το σωστό κύμα. Καθώς παρακολουθούσα, παρατήρησα πως μερικές απ' τις κοπέλες προσπαθούσαν ξανά και ξανά και έπεφταν απ' τις σανίδες τους ξανά και ξανά, όμως δεν τα παρατούσαν, ενώ μερικές άλλες καθόντουσαν στην παραλία με τις σανίδες τους και απλά παρατηρούσαν.

Τελικά, μια απ' τις κοπέλες κατάφερε να ανέβει σε ένα κύμα με τη σανίδα της και ερχόταν προς το μέρος μας. Αν και είχε πέσει αρκετές φορές στην προσπάθειά της να το κάνει,

τώρα τα είχε καταφέρει. Την χειροκρότησα με ενθουσιασμό και την είδα να χαμογελάει με ικανοποίηση. Είχε επιμείνει και τα είχε καταφέρει.

Παρατηρώντας αυτές τις αρχάριες κοπέλες να μαθαίνουν σερφινγκ, μου θύμισε μια ομιλία που είχα ακούσει πριν λίγες μέρες στο ίντερνετ από τον Τζον Μάξγουελ.¹ Σε εκείνη την ομιλία του, ο Μάξγουελ αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα της αποτυχίας σε σχέση με την επιτυχία. Με σκοπό να επιτύχετε, πρέπει και περιστασιακά να αποτύχετε. Το μυστικό είναι πως όταν αποτυχαίνετε, πρέπει να προσπαθήσετε ξανά και όχι να παραμείνετε στάσιμοι. Επειδή όταν προσπαθούμε ξανά, γνωρίζουμε ότι βρισκόμαστε κοντύτερα στην επιτυχία, επειδή δεν παραμένουμε εκεί που πέσαμε. Μάθαμε κάτι σημαντικό απ' την αποτυχία μας, κάτι που θα μας βοηθήσει στην επόμενη προσπάθειά μας. Οποιοσδήποτε τα κατάφερε, σίγουρα κάπου θα είχε αποτύχει στη πορεία, όμως δεν τα παράτησε, επειδή σηκώθηκε και προσπάθησε ξανά.

Ο Τζορτζ Μπέρναρντ Σω, όταν ήταν νεαρός, δεν μπορούσε να μιλήσει μπροστά σε κόσμο και έγινε ένας πολύ γνωστός ομιλητής μόνο *αφότου* εξανάγκασε τον εαυτό του να αντιμετωπίσει αυτή του την δυσκολία με το να προσχωρήσει σε μια λέσχη αντιπαραθέσεων (debate club) όπου πάρα πολλές φορές έγινε περίγελος, όπως και η κοπέλα εκείνη στην παραλία που είχε αποτύχει τόσες φορές. Το κορίτσι γνώριζε όμως, ότι αυτές οι αποτυχίες της ήταν το τίμημα της επιτυχίας. Είχε βάλει την αποτυχία στη σωστή της προοπτική. Κάθε φορά που έπεφτε απ' εκείνη τη σανίδα, γνώριζε ότι βρισκόταν ένα βήμα κοντύτερα στη νίκη, κοντύτερα στο να μάθει πώς να διατηρεί την ισορροπία της, πως

1. https://www.youtube.com/watch?v=j9N6VL_b3hk
2. Δείτε Εφεσσίους 3:20.
3. John C. Maxwell, *Failing Forward: Turning Mistakes into Stepping Stones for Success* (Thomas Nelson, 2000).

να στηρίζεται καλύτερα πάνω στη σανίδα της και να βελτιώνεται σαν σέρφερ.

Δυστυχώς οι άλλες κοπέλες που κάθονταν και έβλεπαν μόνον, δεν έκαναν κάποια πρόοδο. Ποτέ τους δεν έγιναν περίγελος, ούτε κατάπιαν θαλασσινό νερό, όμως ποτέ τους δεν γεύτηκαν και την επιτυχία. Ποτέ τους δεν ένοιωσαν εκείνη την έκσταση του κύματος που θα τις σήκωνε ψηλά και θα τις μετέφερε προς την παραλία.

Έτσι λοιπόν πάρτε και σεις τη δική σας σανίδα και δοκιμάστε ξανά! Το νερό είναι υπέροχο και θα γυρίσετε στο σπίτι σας, γεμάτοι εκπλήρωση, θα κοιμηθείτε σαν πουλάκι και ας πονάει όλο σας το σώμα απ' τις πτώσεις. Και όταν ξημερώσει το αύριο, θα πάρετε τη σανίδα σας ξανά, θα μπείτε στο νερό και θα ανεβείτε πάνω σε εκείνο το κύμα και θα τα πάτε πολύ καλύτερα απ' ό,τι χθες. Θυμηθείτε πως ο Καθοδηγητής μας, μας έχει πει ότι μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε εμείς.² Όμως πρέπει κι εμείς να ανεβούμε πάνω σ' εκείνη τη σανίδα, ακόμα και αν πέσουμε ξανά και ξανά, επειδή στο τέλος, θα τα καταφέρουμε!

Να ένα απόσπασμα από το βιβλίο του Τζον Μάξγουελ, *Failing Forward*:³

Δεν γνωρίζω τι εμπόδια αντιμετωπίζετε στη ζωή σας αυτή τη στιγμή. Όμως οτιδήποτε και αν είναι δεν έχει σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι η ζωή σας μπορεί να αλλάξει αν εσείς είστε πρόθυμοι να δείτε την αποτυχία με διαφορετικό τρόπο. Έχετε το δυναμικό να υπερβείτε το κάθε πρόβλημα, λάθος και κακοτυχία. Το μόνο που έχετε να κάνετε όταν πέφτετε, είναι να μάθετε να σηκώνεστε ξανά. Δείτε με ποιο τρόπο ένας επιτυχημένος άνθρωπος διαχειρίζεται τις

αρνητικές εμπειρίες και θα μάθετε πολλά για το πώς να σηκώνεστε ξανά όταν πέφτετε.

Σκεφτείτε κάποια αναποδιά που βιώσατε πρόσφατα. Πώς αντιδράσατε; Ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολα ήταν τα προβλήματά σας, το μυστικό να τις ξεπεράσετε δεν έγκειται σε μια αλλαγή των περιστάσεων. Εσείς πρέπει να αλλάξετε, επειδή αυτό από μόνο του σημαίνει πρόοδο και αρχίζει από μια επιθυμία για μάθηση. Αν είστε πρόθυμοι να το κάνετε αυτό, τότε θα μπορέσετε να χειριστείτε την αποτυχία. Από τώρα και στο εξής, αποφασίστε να κάνετε οτιδήποτε απαιτείται για να τραβήξετε προς τα μπροστά.

Πέφτω και δεν σηκώνομαι: Κατηγορώ τους άλλους. Επαναλαμβάνω το ίδιο λάθος, προσμένω να μην αποτύχω ποτέ. Προσμένω να αποτυχαίνω συνέχεια. Αποδέχομαι την παράδοση χωρίς να ρωτώ. Περιορίζομαι από τα λάθη του παρελθόντος. Σκέπτομαι ότι «Είμαι μια αποτυχία». Τα παρατάω.

Πέφτω, σηκώνομαι και Συνεχίζω: Αναλαμβάνω την ευθύνη. Μαθαίνω από το κάθε λάθος. Γνωρίζω ότι η αποτυχία είναι μέρος της όλης διαδικασίας. Διατηρώ μια αισιόδοξη στάση. Προκαλώ τις ξεπερασμένες ιδεοληψίες. Παίρνω νέα ρίσκα. ... Επιμένω.

Ο ΝΤΕΝΙΣ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΚΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΑΦΥΓΟΥΝ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΔΑΞΕΙ Ο ΘΕΟΣ, ΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΔΙΩΟΥΜΕ ΣΚΟΠΙΜΑ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΑΠ' ΑΥΤΟΝ. Μερικά πράγματα είναι προφανή, όμως άλλα δεν είναι και μπορεί να μας ξεφύγει κάτι αν δεν Τον ρωτήσουμε ή δεν μας δια φωτίσει σ' αυτό που προσπαθεί να μας δείξει μέσα από τις εμπειρίες που βιώνουμε.

Καθώς βάζουμε τα πράγματα στα χέρια του Θεού και προσευχόμαστε γι' αυτά από πριν, Αυτός μπορεί να μας καθοδηγήσει και να μας δώσει τη δική Του σοφία, την οποία έχει υποσχεθεί να δώσει πλουσιοπάροχα σε όσους την ζητάνε με πίστη.¹ Όμως είναι το ίδιο σημαντικό να προσευχηθούμε στη συνέχεια και για το αποτέλεσμα, ειδικά όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως προσμέναμε ή θα θέλαμε να πάνε. Εάν βρούμε τον χρόνο να σκεφθούμε και να προσευχηθούμε γι' αυτό, Αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να μάθουμε μέσα απ' την κάθε εμπειρία. Το μάθημα υφίσταται, αν μόνον εμείς βρούμε τον χρόνο να το αναζητήσουμε, όμως με τον ίδιο τρόπο, αν δεν το αναζητήσουμε, ίσως και να μην το ανακαλύψουμε.²

Δίδαξέ με να κάνω το θέλημά Σου· επειδή, Εσύ είσαι ο Θεός μου, το Πνεύμα Σου το αγαθό, ας με οδηγήσει σε δρόμο ευθύ. — *Ψαλμός 143:10* ■

1. Δείτε Ιακώβου 1:5.
2. Δείτε Ματθαίου 7:7.
3. Γένεση 1:26

ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΩΝΤΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ο Θεός μας δημιούργησε «σύμφωνα με τη δική Του εικόνα»,³ όμως δεν τελείωσε ακόμα μαζί μας. Η διαδικασία συνεχίζεται. Εκ γενετής, όλοι μας μοιραζόμαστε κάποια βασικά στοιχεία της δικής Του φύσης – είμαστε αιώνιες, πνευματικές υπάρξεις με τη δυνατότητα να σκεφτόμαστε, να αγαπάμε και να διακρίνουμε το σωστό απ' το λάθος – όμως η ανάπτυξη ενός ευσεβούς χαρακτήρα είναι μια εφ' όρου ζωής διαδικασία. Είναι επίσης και ένας σπουδαίος λόγος του γιατί είμαστε εδώ. Σε τι πρέπει να επιδιώξουμε να μοιάσουμε; Τα παρακάτω κείμενα απ' τη Βίβλο μας δίνουν μια αρκετά ολοκληρωμένη εικόνα:

Ο καρπός, όμως, του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια. — *Γαλάτες 5:22–23*

Μη κάνετε τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, να θεωρείτε ο ένας τον άλλον καλύτερο από τον εαυτό του. Καθένας ας μη νοιάζεται μόνο για τα δικά του ενδιαφέροντα, αλλά να ενδιαφέρεται και για τους άλλους επίσης. — *Φιλιππισίους 2:3–4*

Δείτε επίσης και την Επί του Όρους Ομιλία (Ματθαίου 5:3–12) και το «κεφάλαιο της αγάπης» στη Βίβλο (Κορινθίους Α' 13).

Η ΠΗΓΗ

Εάν θέλεις περισσότερη αγάπη στη ζωή σου, τότε πρέπει να πας στην πηγή. Ο Ιησούς έχει περισσότερη αγάπη απ' όση μπορείς να φανταστείς και είναι όλη δική σου αν μόνο την ζητήσεις εσύ. Ξεκινά τη στιγμή που Τον προσκαλείς στη ζωή σου, κάνοντας με ειλικρίνεια την παρακάτω προσευχή: *Αγαπημένε μου Ιησού, πιστεύω ότι Εσύ με αγαπάς και πέθανες για εμένα πάνω στον σταυρό, ώστε να μπορέσω εγώ να ζήσω στον Επουράνιο κόσμο Σου για πάντα. Σε παρακαλώ, δώσε μου το δώρο της σωτηρίας Σου και βοήθησέ με να Σε γνωρίσω καλύτερα. Βοήθησέ με να μοιράζομαι την αγάπη Σου και με τους άλλους. Αμήν.*

ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΟΤΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ «ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΟΛΑ;»

Ε: Γιατί μερικοί άνθρωποι φαίνεται να ζουν μια υπέροχη ζωή; Έχουν όμορφη εμφάνιση, καλή υγεία, πολλές φυσικές ικανότητες και πολλούς φίλους – τα πάντα – ενώ άλλοι σαν κι εμένα είναι γεμάτοι ελλείψεις και προβλήματα.

Α: Επιφανειακά, τα πράγματα συχνά δεν δείχνουν δίκαια, όμως ο καθένας περνά πολλά που δεν είναι ορατά για τους άλλους. Ο συγγραφέας του βιβλίου του Εκκλησιαστή μέσα στη Βίβλο, γράφει, «Υπάρχει για κάθε τι, και καιρός για κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό».¹ Κανένας δεν περνά ακριβώς τις ίδιες δυσκολίες συγχρόνως, όμως ο καθένας αργά ή γρήγορα έχει και τις δικές του.

Καμία ζωή δεν βιώνει ολοκλήρωση χωρίς να περάσει βάσανα, λύπες και δυσκολίες. Ο Θεός επιτρέπει σε κάθε άνθρωπο να βιώσει κάποιου είδους δυσκολίες ενώ βρίσκεται πάνω στη γη. Τις χρησιμοποιεί για να

μας διδάξει πώς να τα καταφέρουμε καθώς βιώνουμε τις στιγμές εκείνες που νοιώθουμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε άλλο ένα βήμα και στρεφόμεστε σε Αυτόν και ανακαλύπτουμε τη δική Του δύναμη, όμως για να συμβεί κάτι τέτοιο, απαιτείται και μια απεγνωσμένη κατάσταση. Έτσι, ενώ παρατηρείς τους άλλους και νομίζεις ότι όλα πάνε μέλι-γάλα, μπορείς να είσαι σίγουρος ότι έχουν κι αυτοί τα δικά τους προβλήματα.

Κάτι άλλο αρκετά σημαντικό να θυμάσαι, είναι ότι ο Θεός συχνά βλέπει τα πράγματα αρκετά διαφορετικά από ό,τι εμείς. Θεωρούμε τους άλλους ευλογημένους αν αυτοί ζουν μια πιο ανέμελη ζωή ή μια προφανώς επιτυχημένη ζωή με λιγότερα προβλήματα, ασθένειες και ούτω καθεξής. Όμως οι ευλογίες του Θεού συχνά εμφανίζονται συγκεκαλυμμένες ως προβλήματα. Προτιμά να ζούμε μια ολοκληρωμένη ζωή και όχι μια εύκολη ζωή. Θέλει η ζωή μας να είναι πλούσια σε πίστη, βάθος πνεύματος, κατανόηση, θυσιαστική αγάπη, εσωτερική δύναμη και καλοσύνη. Όλοι αυτοί οι θησαυροί του πνεύματος προέρχονται από

μια στενή σχέση με Αυτόν και συχνά μέσα από δοκιμασίες, βάσανα ή μεγάλες δυσκολίες. Η σχέση και η πνευματική ανάπτυξη που προέρχεται μέσα απ' όλα αυτά, έχει ως αποτέλεσμα μια βαθύτερη και πιο διαρκή χαρά.

Αν θα μπορούσες να τα «έχεις όλα», αντί για μια ζωή με ειρήνη, ολοκλήρωση και τη χαρά που μόνο ο Θεός μπορεί να προσφέρει, εσύ τι θα προτιμούσες; ■

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ;

Κάθε πρόβλημα είναι μια ευκαιρία για τη δόμηση του χαρακτήρα μας και όσο πιο δύσκολο είναι το πρόβλημα, τόσο μεγαλύτερη η δυνατότητα για τη δόμηση πνευματικών μυών και ηθικού αναστήματος. [Ο απόστολος] Παύλος είπε, «Γνωρίζουμε ότι η θλίψη αποφέρει υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή».² Οι περιστάσεις σας είναι παροδικές, ο χαρακτήρας σας όμως θα διαρκέσει για πάντα. — Ρικ Γουόρεν, *Μια Ζωή με Ένα Σκοπό* (The Purpose-Driven Life)

1. Εκκλησιαστής 3:1

2. Ρωμαίους 5:3-4

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA ΠΕΡΛΙΝΙ

Η ΣΟΦΙΤΑ

ΟΙ ΣΟΦΙΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΗΚΤΙΚΑ ΜΕΡΗ. Κάθε τόσο, όταν επισκέπτομαι το σπίτι των γονιών μου, ανεβαίνω στη σοφίτα, όπου όσες φορές και να την έχουν καθαρίσει και να έχουν ξεφορτωθεί πράγματα που δεν χρειάζονται, είναι ακόμη γεμάτη με κρυφούς θησαυρούς. Μια φορά μέσα σε μια κούτα, βρήκα μερικά απ' τα σχολικά μου τετράδια απ' την πρώτη δημοτικού μέχρι την πέμπτη δημοτικού. Ήταν πολύ καθαρογραμμένα και αυτό τράβηξε την προσοχή μου. Η κάθε σελίδα περιείχε την αθωότητα ενός μικρού παιδιού, ενώ οι ζωγραφιές και το καλλιγραφικό γράψιμο ήταν θεσπέσια: «Αγαπή τη μαμά μου και τον μπαμπά μου», και «το σπίτι μου είναι το καλύτερο σπίτι και δεν θα άλλαξα τους δικούς μου με τίποτα άλλο σε όλο τον κόσμο!»

Πιο μετά βρήκα κάτι που έμοιαζε σαν ημερολόγιο. Οι σελίδες του ήταν κάπως μισοσχισμένες και τα καλλιγραφικά μου δεν ήταν και τόσο καθαρά. Ό,τι έγραφα στη διάρκεια της εφηβείας μου είχε γίνει κάπως πιο αντιδραστικό, όσον αφορά το σχολείο, τον κόσμο και τις αδικίες του και ακόμα και τους

γονείς μου. Πώς μπορούσα να είμαι τόσο άκαρδη και ασεβής προς τους καημένους τους γονείς μου; Ένας Θεός ξέρι πόσες θυσίες είχαν κάνει για μένα και όπως και να έχει, δεν άξιζαν να τους χαρακτηρίζω με τόσο σκληρά λόγια. Σαν μητέρα αρκετών εφηβων, ένοιωσα αγανάκτηση για τον αλαζονικό παλιό εαυτό μου και συμπάθεια για τους γονείς μου. Δεν μπορώ να θυμηθώ τι με έκανε να γράφω κατ' αυτό τον τρόπο ή να σκέπτομαι έτσι. Στο τέλος, ένοιωσα μέσα μου μια ανακατωσούρα από μπερδεμένα συναισθήματα και σύγχυση. Τι άραγε να είχε συμβεί σε εκείνο το γλυκό κοριτσάκι που συνήθιζε να γράφει στους γονείς του τόσο όμορφα ποιήματα και κάρτες; Ένοιωσα τέτοια ντροπή που αφάιρεσα κάποιες σελίδες απ' το ημερολόγιο και τις πέταξα στα σκουπίδια.

Για λίγες μέρες ήμουν πολύ στεναχωρημένη, μέχρι που έτυχε να διαβάσω ένα γνωμικό το οποίο έριξε άπλετο φως σε όσα είχα νιώσει: «Ο μελλοντικός σου εαυτός θα βλέπει πάντα τον παρόντα εαυτό ως άσοφο και ανώριμο. Αυτό σημαίνει ότι στο παρόν είσαι ανόητος, όμως αυτό δεν θα το αντιληφθείς μέχρι να έλθει το αύριο».¹

Καθώς αναπολούσα το όλο ζήτημα, σκέφτηκα ότι θα έπρεπε να τα βρω

με τον εαυτό μου, όσον αφορούσε τον παλιό εαυτό μου, τον οποίο τώρα εκλάμβανα ως μάλλον δυσάρεστο. Έχω πάψει να είμαι το ίδιο άτομο και ελπίζω να έχω ωριμάσει!

Η αλήθεια είναι πως η ζωή είναι ένα οδοιπορικό και μια μέρα πιθανόν να αντιληφθώ πως τα πράγματα που κάνω αυτή τη στιγμή, ίσως και να είναι κάπως ανόητα και να δω τον παρόντα εαυτό μου κάπως ανώριμο. Απλά πρέπει να κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ και να συνεχίσω να τραβάω προς τα μπροστά, με τη βοήθεια του Θεού.

Η ANNA ΠΕΡΛΙΝΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,² ΜΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Η Ζωή μπορεί να γίνει κατανοητή μέσα απ' το παρελθόν, πρέπει όμως να τη ζεις κανείς στο παρόν. — Σόρεν Κιέρκεγκαρντ

Ο δρόμος των δικαίων είναι σαν το λαμπρό φως που φέγγει περισσότερο και περισσότερο, μέχρις ότου γίνει τέλεια ημέρα. — Παροιμίες 4:18

1. Τιμόθι Κέλερ

2. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΤΙ ΕΧΩ ΜΑΘΕΙ

ΕΙΜΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ. Μερικές φορές αναλογίζομαι τα περασμένα 20 συν κάτι χρόνια από εγκυμοσύνες, μωρά, νήπια, παιδιά, ταξίδια, μετακομίσεις, σχολεία, σχέδια, φαγητό, καθαριότητα, αγκαλιές, γιορτές γενεθλίων και όλα όσα χρειάζονται για να μεγαλώσεις ισορροπημένες (ελπίζω) ανθρώπινες υπάρξεις.

Όμως αν μπορούσα να πω σε μια πιο νεαρή έκδοση του εαυτού μου κάτι, ξέρω τι θα ήταν. Δεν ξέρω αν αυτή η νεαρή μητέρα-έκδοση του εαυτού μου, θα με άκουγε, επειδή είναι κάτι που δεν μπορείς να κατανοήσεις στην αρχή του οδοιπορικού, επειδή αυτό που γνωρίζω τώρα είναι τόσο διαφορετικό απ' εκείνο που ήμουν σίγουρη τότε. Σαν νεαρή μητέρα αναζητούσα μια μαγική συνταγή γονικής φροντίδας. Πραγματικά πίστευα πως αν μπορούσαμε να τα κάνουμε όλα σωστά, με τις σωστές αναλογίες και ποσότητες, θα παραγάγαμε και σπουδαία παιδιά. Όμως ας κάνω τη χάρη και σε σας και σε μένα ώστε να σας απαλλάξω από αυτόν τον μύθο.

Δεν υπάρχει τίποτα που μπορείτε

να κάνετε για να εγγυηθείτε κάποιο ορισμένο αποτέλεσμα και αυτό είναι όλο και αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα που έμαθα σε δύο δεκαετίες γονικής εμπειρίας. Ξέρω πως στερείται λογικής και ίσως να είναι και λίγο αποσυντονιστικό. Συγχρόνως όμως μπορεί να είναι και κάπως απελευθερωτικό – ανεξάρτητα από το πόσο χάλια τα πήγατε σαν γονιός, τα παιδιά σας μπορεί να βγουν δυνατά και ακόμα και αν καταφέρατε να τα αναθρέψετε όσο τέλεια γίνεται, υπάρχει περίπτωση να έχουν τα προβλήματά τους.

Το οδοιπορικό των παιδιών σας μπορεί να μοιάζει κατά πολύ σαν και το δικό σας. Σίγουρα θα μάθουν κάποια πράγματα απ' τους γονείς τους με τον εύκολο τρόπο και μερικά πράγματα με τον δύσκολο τρόπο. Ίσως να υπάρξουν κι άλλοι γνωστοί σας που θα συνεισφέρουν κι αυτοί με τον δικό τους τρόπο. Και μετά θα υπάρξουν και προσωπικές στιγμές ανάμεσα στα παιδιά σας και τον Θεό επειδή Αυτός θα ήθελε να γίνει μέρος της ζωής τους, όπως έκανε και με εσάς. Αυτό είναι που κάνει τα παιδιά

Δεν θα τα κρύψουμε από τα παιδιά τους στην επερχόμενη γενεά, καθώς θα διηγούμαστε τους επαίνους του Κυρίου, και τη δύναμή Του, και τα θαυμάσιά Του, που έκανε. Και έστησε μαρτυρία στον Ιακώβ, και έβαλε στον Ισραήλ νόμο, τα οποία πρόσταξε στους πατέρες μας, να τα κάνουν γνωστά στα παιδιά τους· για να τα γνωρίζει η επερχόμενη γενεά, οι γιοι που πρόκειται να γεννηθούν· κι αυτοί, όταν περθούν, να τα διηγούνται στα παιδιά τους· για να βάλουν την ελπίδα τους στον Θεό, και να μη ξεχνούν τα έργα του Θεού, αλλά να τηρούν τις εντολές Του· — *Ψαλμός 78:4-7*

του σήμερα την ελπίδα για το αύριο.

Διαβάστε όσα βιβλία θέλετε που έχουν να κάνουμε με τη γονική μέριμνα ή μη διαβάσετε κανένα βιβλίο. Σίγουρα θα κάνετε μερικά πράγματα σωστά και μερικά πράγματα λάθος. Όμως πάνω απ' όλα επιζητήστε τον Ιησού και επιζητήστε μια σχέση με τα παιδιά σας, επειδή εκεί βρίσκεται το μυστικό.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥ-ΑΣΧΟΛΗ ΖΩΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΠΙΣΤΟΣ

Θυμήσου αυτό που ειπώθηκε για εκείνη τη γυναίκα στη Βίβλο, «Αυτή ό,τι μπορούσε να κάνει, το έκανε».¹ Έτσι λοιπόν, κάνε αυτό που μπορείς και άσε όλα τα άλλα σε Μένα και τους άλλους. Εσύ να είσαι πιστός με ό,τι *μπορείς* να κάνεις κάθε μέρα.

Κάνε αυτό που μπορείς, όμως να θυμάσαι πως χωρίς Εμένα, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Για να κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς, πρέπει να αφιερώσεις χρόνο σε Μένα και τον Λόγο Μου, σε προσευχή και επικοινωνία. Επειδή θέλω να σου δώσω περισσότερη ειρήνη, περισσότερη πίστη και περισσότερη αγάπη.

Η δύναμή σου προέρχεται από Εμένα και χωρίς Εμένα θα είσαι σαν μια λάμπα πετρελαίου χωρίς πετρέλαιο και το φυτίλι σου θα μαυρίζει. Η δύναμή σου θα εξαντληθεί και η ειρήνη σου θα χαθεί. Η αγάπης σου δεν είναι αρκετή. Όμως καθώς δίνεις τα βάρη σου και τα προβλήματά σου σε Μένα, όλα θα ελαφρύνουν με τη δική Μου δύναμη, το δικό Μου Πνεύμα και τη δική Μου αγάπη.

Έτσι λοιπόν, να Μου αφιερώνεις πιστά, χρόνο κάθε μέρα. Εγώ μπορώ να ανανεώνω τη σχέση σου με εκείνους που ζεις μαζί, εκείνους με τους οποίους συνεργάζεσαι και εκείνους που φροντίζεις πνευματικά. Πάρε κουράγιο, δώσε Μου το χέρι σου και άσε Εμένα να μεταφέρω το φορτίο! Δώσε Μου πρώτη θέση στη ζωή σου και Εγώ θα σε ενδυναμώνω, θα σε ανανεώνω, θα σε αναζωογονώ και θα σε ενθαρρύνω.

1. Μάρκου 14:8

